

Amarjeet Singh v. Zonal Manager, FCI, New Delhi 1
& another (Jawahar Lal Gupta, J.)

ਕੁਝ ਕੇਸ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਬ੍ਰੈਜ਼ਹੋਲਡ 'ਤੇ ਸੁੱਟਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। "ਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਸੰਤੁਲਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ" ਵੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਨਿਰਮਲ. ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਅਜੇ ਵੀ ਲਖਪਤ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ 10 ਕਨਾਲ 15-1/2 ਮਾਰੀਆ ਮਾਇਨਸ 7 ਕਨਾਲ 2 ਮਾਰੀਆ ਬਾਕੀ ਬਚੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕਲਾਵਤੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਮਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਪਨ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ। ਨਿਰਮਲ ਨੂੰ ਨਾ ਪੂਰਣਯੋਗ ਸੱਟ ਲੱਗੇਗੀ। ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ/ਜਾਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਮਰਥਨ ਵਿਚ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ 'ਤੇ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦੇ.

(10) ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਰਮਲ ਨੇ ਲਖਪਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ 7 ਕਨਾਲ 2 ਮਰਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕਲਾਵਤੀ ਤੋਂ ਖਰੀਦੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਬੇਗਾਨਗੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ— 13/14 ਮਾਰਚ 1997 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਰਾਹੀਂ / ਮਾਰੀਆ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ 10 ਕਨਾਲ 15-1/2 ਮਾਰੀਆ ਮਾਇਨਸ 7 ਕਨਾਲ 2 ਮਾਰੀਆ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲਖਪਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, - 13/14 ਮਾਰਚ, 1997 ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਆਰਜ਼ੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ / ਸੂਟ.

ਐਸ. ਸੀ. ਕੇ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਆਸ਼ੂਤੋਸ਼ ਮੋਹੰਤਾ ਜੇ. ਜੇ

ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਐਫ.ਸੀ.ਆਈ., ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ-
ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1999 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 15676

20 ਜੁਲਾਈ, 2001

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ.226—ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872—S.6—
ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਨਜ਼ੂਰੀ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ
ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ—ਦਾ ਇਨਕਾਰ—ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ
ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ -

Amarjeet Singh v. Zonal Manager, FCI, New Delhi 2
& another (Jawahar Lal Gupta, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਬਿਆਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ / ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਫੈਕਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਇਹ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ।

(ਪੈਰਾ 20, 21 ਅਤੇ 22)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਿਰਪੱਖ-ਖੇਡ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਜੋ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਫੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਟੈਂਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਕੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ 24)

ਰਾਜੇਸ਼ ਗਰਗ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ

ਹੇਮੰਤ ਕੁਮਾਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਦੀ Food3Corporation1 ਦਾ Isctheaction J ਹੈ? 2,60,000 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਿਆਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਟੈਂਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਮਾਨੇ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਨੁਚਿਤ? ਇਹ ਛੋਟਾ ਹੈ

ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਭਾਰਤੀ ਖੁਰਾਕ ਨਿਗਮ ਨੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ/ਅਨਲੋਡਿੰਗ/ਹੈਂਡਲਿੰਗ ਲਈ ਟੈਂਡਰ ਮੰਗੇ ਹਨ। ਟੈਂਡਰ 12 ਮਈ, 1999 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 2 ਵਜੇ ਤੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਹ ਦੁਪਹਿਰ 2.30 ਵਜੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ "26 ਜੂਨ, 1999 ਤੱਕ ਅਤੇ ਸਮੇਤ" ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਰਹਿਣੀ ਸੀ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਟੈਂਡਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ। ਉਸਨੇ ਦਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਤੋਂ 98% ਉੱਪਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ। ਬਿਆਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 2,60,000।

(4) ਟੈਂਡਰ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

"ਸੀ. 26 ਜੂਨ, 1999 ਤੱਕ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਟੈਂਡਰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਨੋਟ (1) ਸੀਨੀਅਰ ਰੀਜਨਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਪੰਜਾਬ ਰੀਜਨ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਤੱਕ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਾਧਾ ਟੈਂਡਰਕਰਤਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ।

(5) 25 ਜੂਨ, 1999 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ. 1 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ "26 ਜੂਨ, 1999 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਲਈ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟੈਂਡਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਟੈਂਡਰ 10 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਤੱਕ ਵੈਧ ਰਹਿਣਾ ਸੀ। 5 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ P.3 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ "ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ 15 ਅਗਸਤ, 1999 ਤੱਕ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੱਤਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ 8 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ। ਲਿਫਾਫੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ P.4 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 14 ਜੁਲਾਈ 1999 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ "ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਦਫਤਰ ਤੋਂ ਮਿਤੀ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ" (ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ, ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ) ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ Annexure P.5 ਵਜੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 10 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਟੈਂਡਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਵੈਧ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਨੂੰ 17 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 6,49,000 ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸਮੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਨੇਜਰ, ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਸੰਗਰੂਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਪੱਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ P.6 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਲਿਫਾਫੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ 17 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਦਾ ਪੱਤਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 22 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(7) ਉਪਰੋਕਤ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 5 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਭੇਜ ਕੇ ਬਿਆਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬੇਲੋੜਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ "ਆਪਣੇ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 10 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ"। ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ P.8 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ 1999 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 13391 ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 21 ਸਤੰਬਰ, 1999 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ "ਆਰਡਰ ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ 15 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸਨੇ 5 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਦੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1999 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P.10) ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਖੇਤਰੀ ਦਫਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਏ ਗਏ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਸਮੇਤ 10 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਤੱਕ ਵੈਧ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ 10 ਅਤੇ 11 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਐਫਸੀਆਈ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਛੁੱਟੀਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 (ਅਗਲੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ) ਨੂੰ ਠੇਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ZO ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਤੀ 12 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਜੁਲਾਈ, 1999 "। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। 2,60,000 ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P.10 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(8) ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ

ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 10 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 10 ਅਤੇ 11 ਜੁਲਾਈ 1999 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀਆਂ ਸਨ। ਅਗਲੇ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਭਾਵ 12 ਜੁਲਾਈ 1999 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਜ਼ੋਨਲ ਦਫ਼ਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ R1 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਸੀਦ ਨੰਬਰ 278 ਮਿਤੀ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ R.2 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਜ਼ੋਨਲ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਫੈਕਸ ਰਾਹੀਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਖੇਤਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖੇਤਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਟੈਂਡਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਜ਼ੋਨਲ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਇਹ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬਿਆਨਾ ਰਕਮ ਨੂੰ ਸਹੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਨਕਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ) ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 14 ਜੁਲਾਈ 1999 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਹ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(10) ਇਹ ਕੇਸ 15 ਜਨਵਰੀ, 2001 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ (ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਕੇ. ਸੂਦ, ਜੇ. ਜੇ.) ਦੇ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਗਰਗ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 10 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਤੱਕ ਯੋਗ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 14 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

30 ਮਈ, 2001 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(11) 30 ਮਈ, 2001 ਨੂੰ, ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 31 ਮਈ, 2001 ਅਤੇ ਫਿਰ 17 ਜੁਲਾਈ, 2001 ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 12 ਜੁਲਾਈ, 1999। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲੀ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਬ ਪੋਸਟ ਮਾਸਟਰ, ਮੁਨਕ ਤੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਮਾਰਕ 'ਏ' ਵਜੋਂ।

(12) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਗਏ।

(13) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਗਰਗ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 10 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਤੱਕ ਵੈਧ ਸੀ। ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ 10 ਜੁਲਾਈ ਅਤੇ 11, 1999 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀਆਂ ਮੰਨ ਲਈਆਂ ਜਾਣ, ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਬਿਆਨੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ, 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(14) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਬਿਆਨਾ ਰਾਸ਼ੀ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸਨੇ *ਭਗਵਾਨਦਾਸ ਗੋਵਰਬੰਦਾਸ ਕੇਡੀਆ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਗਿਰਧਰਲਾਲ ਪਰਸ਼ੋਤਮਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

(15) ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ- ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ?

(1) ਏਆਈਆਰ 1966 ਐਸਸੀ 543

ਮੰਨਿਆ, ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 10 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਤੱਕ ਵੈਧ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 10 ਅਤੇ 11 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਛੁੱਟੀਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵਾਜਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਹਿਲੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਰਾਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾਕਘਰ ਨੇ ਰਸੀਦ ਨੰਬਰ 278 ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। 12 ਜੁਲਾਈ, 1999। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਬ ਪੋਸਟ ਮਾਸਟਰ, ਮੁਨਕ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 14 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੁਲਾਈ. ਸਾਲ 1999 ਦੀ ਬਜਾਏ 2000 ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਲੈਰੀਕਲ ਗਲਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 14 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਨਾਲ, ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(16) ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਵੈਧਤਾ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(17) ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗ ਨੂੰ ਉਪਯੋਗੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਇਹ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਮਿਤੀ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫ਼ਤਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫ਼ਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ.ਐਲ. ਉਕਤ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਜ਼ੋਨਲ ਆਫਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, - ਡਾਕ ਰਸੀਦ ਨੰਬਰ 278 ਮਿਤੀ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999, ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਈਸਟਰਨ ਕੋਰਟ, ਜਨ ਮਾਰਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-2 ਦੁਆਰਾ। 12 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਹੀ ਜ਼ੋਨਲ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ ਖੇਤਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਟੈਂਡਰ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਬਾਰੇ ਦਫ਼ਤਰ, - 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ R-3 ਦੇ ਫੈਕਸ ਰਾਹੀਂ /

(18) ਰਿਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਜ਼ੋਨਲ ਦਫ਼ਤਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ"। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ, "ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ"। ਫਿਰ ਵੀ, ਫੈਕਸ ਸੁਨੇਹੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 2000 ਦੇ CM ਨੰਬਰ 3664 ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ :-

"ਫੁੱਡ ਕਾਰਪ.

ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ

ਐਸ ਐਡ ਸੀ / 13 (14) / 99-ਕਾਂਸਟ / ਐਨਜ਼ ਸਟਾਪ ਰਿਫਾਈਜ਼ਰਸੈੱਟ ਐਸ ਐਡ ਸੀ / 2/1 / 10 / 9/ 98 / ਮੂਨਕ ਮਿਤੀ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਤਾਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਸ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਅੱਜ ਤੀਸਰੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਟੈਂਡਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਗੈਰ-ਬਦਲੇਦਾਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਲਾਭ ਅਤੇ ਘਾਟੇ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਟਵਰਟਿਫ਼ਟੀ/ਟੀਬੀਸੀਟੀਓਫ਼ਟੀ ਦੇ ਆਰ.ਸੀ. ਲੈਵਲ ਸਟਾਪ ਟੈਂਡਰ ਪੀ.ਸੀ.ਸੀ.

ZONEFCI ਐਨ.ਡੀ

ਡੀ.ਟੀ. 12 ਜੁਲਾਈ, 1999

(Sd/.)..., (KL
ARORA),

ਡੀ.ਵਾਈ. ਜ਼ੋਨਲ ਮੈਨੇਜਰ (ਐਨ) ਲਈ
ਮੈਨੇਜਰ (ਸੰਬੰਧੀ) "।

(19) ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(20) ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ / ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਗੈਰ-ਬੋਲਣ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਾਭ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਫੈਕਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਦਾ ਹੈ।

(21) ਸ੍ਰੀ ਰਾਜੇਸ਼ ਗਰਗ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੋਸਟ ਆਫਿਸ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਏਜੰਟ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਪਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਮੂਨਕ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਸੰਚਾਰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾਕਖਾਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਏਜੰਟ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ।

(22) (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ “ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ” ਠੇਕਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ "ਲੰਬੀ ਦੂਰੀ ਦੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਦੁਆਰਾ" ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸੰਚਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੈਰਾ 8 ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ"। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਜਦੋਂ ਸਮਝੌਤੇ, ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਕੋਰਸ, ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਡਾਕ ਜਾਂ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਉਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨੂੰ ਪੋਸਟਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਦੇ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤਾਰ ਭੇਜਣਾ"। ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਦੀ ਫੋਟੋ ਕਾਪੀ ਜੋ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮਾਰਕ 'ਏ' 'ਤੇ ਹੈ, ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਤੋਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ 13 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ।

(23) ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਿਰਪੱਖ-ਖੇਡ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੇਧਿਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤੀ ਖੁਰਾਕ ਨਿਗਮ ਜੋ ਕਿ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਫੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟੈਂਡਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸਲੀ ਟੈਂਡਰ ਹਰਿਆਣਾ ਐਗਰੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ 603 ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੀ. ਐੱਸ. ਸਿੰਘਵੀ, ਜੇ.)

ਫਾਰਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਤੱਕ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰਾਖਵੀਂ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਮਿਆਦ 10 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਨਾਗਰਿਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਨਾ ਪਵੇ। ਮੌਕੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਟੈਂਡਰ 12 ਮਈ, 1999 ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਸਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 7 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ “12 ਜੁਲਾਈ, 1999 ਉਹ ਮਿਤੀ ਸੀ

ਜਿਸ ਦਿਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ”। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਅਨਿਆਂਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗਾ।

(24) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(25) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੁ. ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 2,60,000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਅਗਸਤ, 1999 ਤੋਂ ਅਸਲ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 10% ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਜੀਐਸ ਸਿੰਘਵੀ ਅਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਜੇ.ਜੇ

ਹਰਿਆਣਾ ਐਗਰੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ, -
ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2000 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 12124

18 ਮਈ, 2001

ਹਰਿਆਣਾ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1973 - ਐੱਸ. 31 ਅਤੇ 40—‘ਏਕੋਪਡ ਅਸੈਸਮੈਂਟ’
ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 40 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ
ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਥਾਰਟੀ—ਸੈਕਸ਼ਨ 40(1)